

N° 1.

Helmikuulla 1900.

5:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Kuuromyökkäin Lehti

ilmestyy tänä vuonna, 1900 Mikkelissä samanlaisena ja saman kokoisena kuin edellisinäkin vuosina. Sitä ilmestyy 8 numeroa vuodessa ja maksaa koko vuosikerta toimitukselta tilatessa 1 markan sekä postikontforeista tilatessa 1 markka 22 penniä.

Lehteä saapi tilata Kuopiossa: neiti Kaema Helsingiukselta; Turussa: pastori A. G. Nordmanilta ja kuuromykkä Frans Lindströmiltä; Helsingissä: neiti Maria Sihvolalta; Tampereella: työmestari Kaapo Anttilalta; Vaasassa: herra Matti Mäkiseltä; Oulussa: kuuromyökkäinkoulun johtajattarelta neiti G. Sereniukselta; Jyväskylässä:

kuuromykkäkoulun opettajattarelta rouva Helena Luomalta.

Kuuromykät, jotka asuvat maalla tahi pienemmissä kaupungeissa, joissa asiamiehiä ei ole, lähettäkää 1 markka postimerkeissä kuuromykk. lehden toimitukselle Mikkeliin, tahi tilatkaa lehti lähimmästä postikonttorista.

Toimittajat:

J. Savolainen. K. Reponen.

Mennyt vuosi.

Kun nyt vuosi 1899 on mennyt niin katselemme lyhyesti asioita, jotka ovat tapahtuneet kuluneena vuotena ja jotka koskevat kuuromykkäin elämään ja historiaan meidän maassamme. Me huomaamme, että menneellä vuodella on kuuromykkäin hyväksi tehty yhtä ja toista. Kuopion, Porvoon ja Turun kuuromykkäin koulujen uudet rakennukset, omat talot ovat täydellisesti valmistuneet. Kaksi ensimmäistä on vihitty syksyllä. Niistä olemme jo ennen kirjoittaneet. Mikkelin kuuromykkäin koulu on osittain valmistunut. Kuten muistatte, antoi senaatti rahoja kuuromykkäin sielunhoitoa varten. Sitä varten ovatkin pastorit A. E. Nordman ja E. J. K. Luoma käyneet pitämässä jumalanpalveluksia kuuromykkille useissa paikoissa maassamme. Hämmästyttä ja ruraa herätti monessa kuuromykkäissä ja kuuromykkäin ystävissä viime talvena, kun tuli äkkiä tieto kuuromykkä kuvanveistäjä *Karl Albert Tallrothin* kuolemasta. Niinkuin silloin sanottiinkin, on jo alkanut todeksi näkyä, ettei meillä nykyään ole toista kuuromykkää, joka jatkaisi Tallrothvainajan työtä. Kaunis alku oli hänen toimittamassaan „Joululehti Kuuromykkille“. Ei semmoista ilmestynyt jouluksi 1899.

* * *

Viime vuoden Kuuromykkäin lehden kaikille tilaajille ja kirjenvaihtajille lausumme sydämmelliset kiitoksemme. Toivomme että taas tänä vuonna muistatte lehteänne.

Pieni kuuromykkä Jakki.

(Lähettänyt Nikolai Lindvall.)

Tässä rakkaat kuuromykät saatte lukea huvittavan kertomuksen pienestä kuuromykk. pojasta. Kuuromykkäksi kutsutaan senkaltaista ihmistä, joka ei voi kuulla eikä puhua. Semmoiset voivat ainoastaan merkeillä ja ruumiinsa liikunnoilla ilmoittaa ajatuksensa, tahtonsa ja kysymyksiänsä. Joka tahtoo vastata heidän kysymyksiinsä, hänen pitää niihin vastata myös merkeillä ja liikkeillä. Kuulevat ihmiset harvoin ajattelevat sitä, kuinka suuri lahja heillä on Jumalalta, kun he kuulevat. Tokkohan he koskaan oikein sydämmestään kiittävät Jumalaa niin suuren lahjan edestä. Silloin vasta moni kuuleva ihminen ymmärtää tämän lahjan suuruuden, kun hän on menettänyt kuulonsa. Mutta nyt palaamme kertomukseen.

Eräs englantilainen naishenkilö, joka oli ottanut kasvattaakseen pienen kuuromykkäpojan, Jakki nimeltään, kertoo hänestä seuraavalla tavalla:

„En muista tarkkaan, milloin Jakki alkoi kysellä minulta Jumalasta. Hän näytti levottomalta kun hän eräänä päivänä lähestyi minua, osoitti aurinkoa, liikutti käsiään, niinkuin taikinan alustaja ja tahtoi tällä tavalla kysyä: kuka auringon on tehnyt?

— Oliko äitini sen tehnyt?

— Ei.

— Oliko herra Noe eli herra Schav sen tehnyt? (kaksi englantilaista pappia.)

— Ei.

— Oliko katoollilainen pappi naapurista sen tehnyt? (Jokaisen näistä henkilöistä nimitti Jakki merkillä.)

— Ei.

— No, kuka sen oli tehnyt, kuka? kysyi hän merkillänsä ja polki jalkaa.

Minä viittasin ylöspäin ja kunniaa osoittavalla katsannolla ja liikunnalla vastasin hänelle merkillä että Jumala oli sen tehnyt.

Hän hämmästyi eikä kysellyt enempää sillä kertaa. Mutta seuraavana päivänä alkoi hän taas kysellä. Minä selitin hänelle niinkuin voin, että se josta puhuin oli suuri voimallinen ja hyvä ja Hän aina katsoo meihin. Jakki naurahteli ja sanoi merkeillensä ettei hän voinut ymmärtää kuinka aurinko oli tehty. Sillä se pais-
taa niin kirkkaasti ettei siihen voi katsoa. Mutta kuu oli hänen mielestään melkein pyöreän kakun kaltainen, joka vieri puiden päälltse; aivan niinkuin olisi pallo heitetty pöydän ylitse vierimään. Tähdet olivat hänen ajatuksensa mukaan varmaan saksilla leikatut ja sormella taivaaseen kiinnitettyt. Sitten oli hän tyytyväinen tietoonsa ja taputteli rintaansa, niin hänellä oli tapana tehdä.

Hän kyllä huvitti minua, mutta minä en ollut kuitenkaan tyytyväinen, kun Jakilla oli näin väärät käsitykset kuusta ja tähdistä. Minusta näytti aivan mahdottomalta saattaa häntä oikeaan uskoon, ennenkuin kasvatuksensa oli enemmän edistynyt. Hän tunsii ainoastaan muutamia sanoja, jotka kaikki olivat nimiä niille kappaleille, joita hän silmillänsä näki ja merkit oli hän niille itse keksinyt.

— Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta. Sillä minun tieni eivät ole teidän tienne, eikä teidän ajatuksenne ole minun ajatuksiani, sanoo Herra.

Herra Jumala itse tahtoi valaista pojan sielun.

Seuraavana päivänä tuli Jakki luokseni hyvin vihastuneena. Hän puhui merkeillä, (hirmuista kyllä) että kieleni olisi temmaistava pois.

Tämän kaltaisen rangaistuksen määräsi hän jokaiselle, joka oli hänelle valhetta puhunut. Minä olin olevinani viaton ja kysyin merkillä: „minkätähden?“

Jakki muistutti silloin minulle meidän eilistä puhettamme Jumalasta ja sanoi että hän oli etsinyt Jumalaa joka paikasta. Hän oli etsinyt häntä kadulta, sillalta, kirkkomaalta, niityiltä ja linnanpuistosta. Hän oli yöllä nousnut ylös vuoteeltaan ja tirkistellyt ulos ikkunasta, mutta ei ollut löytänyt. Jumalaa ei näkynyt missään.

Hän ei nähnyt niin pitkää olentoa, joka maasta jaloin voi ylettää panna kiinni tähdet taivaalle. Hän sanoi sentähden että minä olin valehdellut, ja että kieleni olisi ulos temmaistava suusta, sillä Jumalaa ei näkynyt missään. Hän puhui merkillänsä niin vihaisesti että minua oikein koski sydämmeen.

Minä rukoilin ja ajattelin. Jumalan sanasta tiesin minä ettei kenkään voi etsiä, eikä löytää Jumalaa ilman apua ylhäältä. Ja tiesin että Herra itse voi tämän neuvon hänelle minun kauttani antaa, jos Herra itse on sen halun Jakissa herättänyt.

Minä istuin ääneti tulirovion ääressä vastapäätä Jakkia ja annoin pitää itseäni syyllisenä. Otin pienen palkeen ja aloin sillä lietsoa tuleen päin. Vähän aikaa sitä tehtyäni käänsin sen päin Jakin pieniin käsiin, ja lietsosin hyvin kovasti. Hän vihastui tästä ja veti kätensä takaisin. Mutta minä vieläkin lietsoin. Siitä hän vihastui vielä enemmän.

Hän väristeli ja sanoi merkeillä, ettei hän ollenkaan suvaitse tämmöistä kappaletta. Minä kumminkin yhä lietsoin ja kysyin merkeillä: „mitä?“ ja olin olevinani niinkuin en olisi hänelle mitään tehnyt.

Nyt puhalsi hän kovasti suullansa ja sanoi merkillä että kätensä tulivat kylmäksi ja että minä olen hyvin paha ja vihainen. Minä otin nyt palkeen ja lietsoin sillä joka haaralle ympärilleni, niinkuin olisin etsinyt jotakin, jota en voinut löytää. Minä sanoin nyt merkillä: „ei missään tuulta.“ Heilutin päätäni ja sanoin että Jakin kieli on pois temmattava suusta, ja olin olevinani hyvin vihainen hänelle. Hän katsoi vähän aikaa päälleni ihmetellen, huokasi muutamia kertoja hyvin raskaasti; kasvonsa punastuivat, sielu, elävä sielu näkyi selvästi hänen muuttuneessa katsannossaan. Hyvin iloisesti huusi hän merkkeinensä: „Jumala on tuulen kaltainen. Jumala on niinkuin tuuli.“ Tähän asti ei hän voinut merkitä sanaa yhdenkaltainen, mutta nyt ojensi hän esiin molemmat etusormensa rinnatusten, täydellisen yhdenkaltaisuuden merkiksi.

(Jatk.)

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Turtola 19¹/₁₀₀.

Nyt tahdon kirjoittaa „Kuuromykkäin lehteen.“ Toivotan onnellista uutta vuotta kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille ja kuuromykillle. Tahdon kertoa vähän itsestäni teille: Olen syntynyt pohjoisessa Turtolassa v. 1879. Olin kovin kipeä ja oli ramppitauti silloin kun tulin kipeäksi. Mutta kuulo oli lähtenyt korvistani. Pastori Thauvon käski vanhempiani viedä minut Kuopion puhekouluun. Sitten vanhemmat lähettivät minut puhekouluun v. 1890. Minun koulunkäyntini kesti 8 vuotta. Sen jälkeen tulin vanhempaini tykö asumaan.

Olen ainoastaan yksin kuuromykkä täällä ja puhun kuulevien ihmisten kanssa. Veljeni Kalle käy kansakoulua. Sisareni Eliinan koulunkäynti loppui viime keväänä. Hän nyt käy rippikoulua.

Kiitoksia hyvin paljon K:mykkäin lehdistä, jotka te olette lähettäneet tänne. Hyvin paljon terveisiä kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille ja kuuromykillle.

Jääkää Herran halttuun!

H. M. M.

II.

Tyrväällä 3 p:nä Tammik. 1900.

Nyt minä lähestyn kuuromykkiä koulun toveriani ja tuttaviani tervehtimään kunnioituksella ja ystävyydellä. Minä saan ilmoittaa, että minä olen ollut terve ja voin hyvin ja toivon samaa Herran lahjaa kaikille kuuromykillle. Minä olen ollut terve koko talven ja kiitan Jumalaa terveydestä. Minä haluan lukea Kuuromykkäin lehdestä Jumalan sanaa, sentähden että siitä ymmärtää helposti. Minä olen syntynyt Tyrvään pitäjän Ekkoisten kylässä. Nyt olen 27 vuoden vanha. Minä olen käynyt kuuromykkäkoulua 7 vuotta Turussa. Minä pääsin Herran Ehtoolliselle vuonna 1889 Turussa. Minun vanhemmat elävät täällä. Minun isäni on mylläri. Isäni

on rakentanut uuden Rautaniemen myllyn vuonna 1884. Kun isäni myi Rautaniemen myllyn, osti isäni toisen munkkimyllyn. Munkkimyllyn hinta oli 1890 markkaa. Meidän mylly käy hyvin koko vuoden sillä vettä on paljon. Rautaniemeltä meiltä on matkaa 1 penikulma Munkkiin. Mutta isäni asuu yksin Munkissä. Minä asun äitini kanssa Rautan'emessä torpassa. Syksyllä minä äitini kanssa muutun Munkille Rautaniemeltä. Isäni tulee tänne Munkilta muutamia kertoja suvella kotiin ja minä menen muutamia kertoja pyhiksi Munkille. Minulla on yksi veli eikä sisarta. Minuu veljeni on mennyt naimisiin, hänellä on torppa. Nyt olen yksin poikamies ja hoidan vanhempiani. Talvella minä teen maantyyötä ja olen sahaustyössä j. n. e. Suvella teen työtä täällä torpassa. Tyrväällä löytyy useita kuuromykkiä. Mutta 2 kuuromykkää on käynyt Jyväskylään kuuromykkäinkoulua ja yksi kuuromykkä on käynyt Turun puhekoulua. Minun on ikävä kun olen puhumaton enkä kuule. Minä en tiedä mitä Jumala tarkoittaa että Jumala on tehnyt mykäksi. Minä haluan aina lukea Jumalan sanaa.

Minä toivon teille onnea ja terveyttä. Paljon terveisiä entisille opettajille ja kuuromykillle.

Frans Syrjänen.

III.

Kokemäki 19⁶/₁₀₀.

Rakkaat tämän „K—m—känlehtien“ lukijat!

Tahdon kirjoittaa tämän kautta rakkaille kuuromykkäveljille ja sisarille. Lausun suuremmat kiitokset opettajattarelleni neiti Naimi Helsingiukselle siitä, että hän kirjoitti paljon Jumalasta ja muista asioista „K.—m.—känlehtiin“. Myöskin kiitoksia niistä luokkatoverieni kirjeitten edestä, ja se oli hauskaa kuulla ja tietää, että he jaksoivat hyvin. Voin hyvin, siitä kiitos olkoon rakkaalle taivaalliselle isälle!

Saan kertoa vähän elämästäni teille, että minä olen kotona vanhempiani luona koko ajan. Nyt minä olen yksin veljistä ja sisarista kotona, vaan he ovat parhaillaan toimessa, sillä he saivat itsellensä paikan. Nuorin veljistä käy Harjun maanviljelyskoulua lähellä Haminaa.

Heinäkuun 16 p. Jumalavpalvelus pidettiin kuuromyville Porin kirkossa. Pastori Nordman piti saarnan meille ja meitä oli 58, pastori saarnasi meille viittomerkeillä Fariseuksesta ja publikaanista, jotka olivat tempelissä, ja sitten me nautimme Herran eh-toollista.

Tässä lähetän 20 kahdenkymmenen pennin postimerkkiä eli 4 markkaa K.—m.-känlehtien toimitukselle, kun talollisen poika Kalle Klemola, Taavi Leppilahti, Hilda Hällström ja minä tilaamme „K.—m.-känlehtiä“ tänä vuonna.

Aina muistan ja ikävöitsen entisiä opettajattaria, opettajia ja oppilaita, jotka ovat hyvin kaukana täältä. Harvoin kuuromykät kävivät täällä. Koska Kuopiossa kesäkoulu pidetään? Jos saisintietää sitä niin kyllä tahtoisin mielelläni mennä sinne.

Sydämellisiä ja tuhansia terveisiä kaikille!

Toivon onnea ja manestystä!

Ystävyydellä.
Anna Sallgèn.

IV.

Mikkeli 7/1 1900.

Nyt minä olen ollut 9 kuukautta työssä Mikkeliissä suutari Oskari Pulkkisen verstassa. Kun minä pääsin koulusta olin minä 3 vuotta Pieksämäellä. Siellä tein minä kaikkea maatyötä isäni kanssa. Me hakkasimme halkoja talvella ja saimme vanhalta syleltä palkkaa 60 penniä, uudesta sylestä maksettiin y. m. 60 p. Kesällä me laitoimme lehtiä, nostimme suosta mutaa, kaivoimme ojia, hakkasimme havuja ja aidaksia. Me hakkasimme 200 aidasta päivässä. Saimme palkkaa 60 p. 100:sta aidaksesta. Minulla oli hyvin ikävä maatyössä isäni kanssa. Isä kysyi aina minulta; min-kätähden sinä olet murheellinen? Minä en vastannut mitään. Viimein puhuin minä isälle, että minä tahdon mennä suutarin oppiin Kuopioon. Isä lupasi minulle, että saan mennä Kuopioon. Sitten minä menin Kuopioon 6 p. Helmikuuta 1898. Olin ensin suutari M. Pelkosen luona työssä yhden viikon. Suutari Pelkonen vei minut suutari A. Hedborgin luokse oppiin sentähden että minä en taitanut tehdä suutarin työtä. Minä olin hänellä opissa yksi ja puoli

kuukautta. Hänen luonnaan oli hyvä olla työssä. Mutta mestari ei minusta pitänyt ja ajoi minun pois. Minä olin silloin hyvin murheellinen, kun minut ajettiin pois. Minä menin pyrkimään oppipojaksi suutari Hallikaisen luo. Hän otti minut oppiin. Kun minä olin ollut yhden kuukauden työssä Hallikaisessa tahdoin minä mennä työhön suutari Alltiin, sentähden että Hallikaisessa ei ollut hyvä olla. Minä riitaannuin kisällä Honkasen kanssa ja pistin häntä naskalilla vatsaan. Kisällä löi minua kovasti otsaan remmillä, niin että koski kovasti ja otsani oli turvoksissa. Mestarin poika ilmoitti isällensä että me tappelemme ja mestari tuli verstaaseen. Minä olin työssä hänellä 11 kuukautta. Siltä ajalta en minä saanut mitään palkkaa. Sieltä tulin minä Mikkeliin suutari O. Pulkkiseen työhön 14 p. Huhtikuuta 1899, sentähden että suutari Alltin meni konkurssiin. Pulkkinen maksaa minulle 100 mk vuodessa. Minä pääsen kisälliksi tänä keväänä 14 p. Huhtikuuta. Joululahjaksi antoi mestari Pulkkinen minulle taskukello, sikaaria ja paperossia. Minulla on hauska olla hänen luonaan. Mikkeliissä saa enemmän palkkaa kuin Kuopiossa. Minulla on sentähden välistä ikävä täällä Mikkeliissä, kuin minulla ei ole ystäviä eikä tuttaviam. Minä lähetän paljon terveisiä tutuille kuuromyville, opettajille ja opettajattarille. Minun osoitteeni on: Mikkeli Suutari O. Pulkkisen tykönä. Hyvästi.

Aatami Hiltunen.

Hätä ja apu.

(Jatkoa.)

Kauvan aikaa näimme me sen uivan veden pinnalla, kunnes vihdoin joku nälkäinen kala tarttui siihen ja veti sen pohjaan. Nälkäiset haikalat rupesivat seuraamaan venettämme ja niiden näkeminen kauhistutti meitä.

Joka ilta kiipesi joku laivamiehistämme mastoon katsomaan josko hän näkisi jonkun pujahtavan laivaan, mutta turhaan. Usein riehui rajuilma myös merellä, ukkonen jyrisi ja salama leimahti. Vettä satoi ankarasti ja meidän piti istua paikoillamme kunnes au-

rinko taas kuivasi vaattemme. Nahka rupesi myös halkeilemaan ruumiissamme suolaisessa vedestä ja kasvoissamme oli haavoja. Nukkua en voinut päivällä enkä yöllä. Ja jos minä joskus vaivuin horrokseen, herätti kauheat unet minut. Tuskamme lisääntyi päivä päivältä, enkä vieläkään ymmärrä kuinka jäin elämään. Tuijotin vaan mereen. Laivamiehet, jotka saivat tehdä työtä koko ajan, soutaa ja heittää vettä pois veneestä, eivät enää elleet ihmisten näköiset. He tuijottivat naisein ja lapsiin niin että minua alkoi peilottaa. Minä aloin pelätä että he ruuan puutteessa tappaisivat ja söisivät jonkun veneessämme olevista lapsistamme. Ja niin he olivat päättäneetkin tehdä. Kapteeni huomasi kumminkin heidän tuumansa ja päätti estää sen muutamien uskollisten miestensä avulla.

Joka ilta laskeutui aurinko kirkkaana ja kauniina. Sydämeni oli kumminkin synkkä. Kaikki huusimme tuskasta ja epätoivosta ja palasimme istumaan paikoillemme. Epätoivomme oli noussut korkeimmilleen. Jumala oli hyljännyt meidät kokonaan, niin me ajattelimme. Vilu pudisti jäseniämme. Silmänne olivat punaiset ja tuijottavat, meri ympärillämme näytti tulipunaiselta. Ilma oli raskas ja meidän oli vaikea hengittää. Minusta tuntui aivan kuin tulisin mielipuoleksi, päätäni pakoitti ja sydämeni tykytti kovasti. Oli kuuma päivä, ja vaikka olin menehtymäisilläni, nukuin minä. En tiedä kuinka kauvan olin nukkunut, mutta minut herätti huuto: „laiva, laiva.“ Että se huuto ilahutti minua, mutta minulla ei ollut edes halua katsella ympärilläni, olin niin väsynyt, Ympärilläni alkoivat ihmiset iloisesti liikkua ja kapteeni ja laivamiehetkin näyttivät iloisilta. (Jatk.)

Kuvaus maailmasta.

(Läh. A. P.)

Pariisissa, siinä osassa kaupunkia, joka on köyhäin työmiesten asuntopaikka ja jossa kaikki on hyvin kurjaa, on eräs kapakka eli puoti, missä myydään viinaa ja olutta. Paljon köyhiä ihmisiä käypi siellä juomassa, kun eivät tiedä, mitään muuta parempaa toimitamista.

Eräänä lauantai-iltana oli siellä paljon miehiä jotka seisovivat keskellä laattiaa ja juttelivat kaikkea, mikä huvitti heitä. He olivat tulleet juuri tehtaistaan, olivat saaneet palkkansa ja olivat likaisissa työpuvuissa. Heidän sankarinaan oli eräs iso, roteva mies, musta tukkainen ja partainen. Niin ne siellä lystiään pitivät. — Sillä välin oli sen miehen vaimo kotonaan ja odotti häntä toivossa saada rahaa, sillä talouden tarpeet sitä vaativat. Se oli pieni vaimo. Ennenkuin hän meni naimisiin, oli hän kaunis ja miellyttävä. Mutta nyt oli hänellä kaksi pientä lasta ja elämän vastukset olivat jättäneet hänen kasvoihin muodon, jossa ei ollut enään nuoruuden suloutta. Mies vaan ei tullut vielä kotiin. Vaimo tiesi kyllä, missä hän oli, mutta uskaltaisiko hän mennä sinne kapakkaan miestään hakemaan. Näin hän ajatteli. Hän lähti kuitenkin, mutta ovelta hän vielä käveli pelossa ja epäilyksen tunteilla edestakaisin. Hän rohkaisi itseään ja astui hiljaan. Sen miehen toverit nauroivat häntä ja sanoivat apinaksi. Mies oli häpeissään, että vaimo tulee häntä hakemaan. Hän kohotti nyrkkinsä häntä kohti uhkaavasti. Vaimo pelästyi ja meni pakoon. Mies juoksi perässä. Kuu hän oli hänen saavuttanut ja päässyt erille tovereistaan, niin muuttui hän lempeäksi vaimoan kohtaan. Käveli hänen kanssaan siivosti ja koetti lohdutella ja luvata tulla paremmaksi ihmiseksi ynnä muuta hyvää. Mutta pikku vaimo heitti häneen vihaisen katseen ja nuhteli toruen kaikesta, mitä hän suinkin voipi käsittää tämän maailman varjo- puolista — niin — apina kostaa vuorostaan, sanoo Emil Zola joka on tämän kirjoittanut.

Pieniä tietoja.

— Vaasan kuuromykkäinyhdistys vietti joulujuhlaansa sunnuntaina Tammikuun 7 p:nä. Paitsi Vaasan kuuromykkiä oli juhlaan saapunut puhuvia henkilöitä Kurikasta, Ilmajoelta, Vöyriltä ja Vanhasta-Vaasasta. Kun kondiktööri A. Tallroth oli pitänyt tervehdyspuheen ja virsi 390 oli äänettömästi laulettu piti Kurikan kuuromyk. koulun opettajatar neiti E. Elfving puheen „uskol-

lisuudesta vähässä“. Sen loputtua esiintyi joulu-ukko ja jakoi paljon joululahjoja. Näytelmäkappale huvitti paljon kuuromykkiä ja muutakin yleisöä. Joulu kului hyvin hauskasti teetä juodessa. Lopuksi leikittiin. Mutta yhdistyksellä ei ole nykyään varoja hyrrätä huoneustoa. Kokouksia vietetään nyt ainoastaan kerta kuukaudessa Palosaarella kuuromykkä neiti Justiina Anttilan luona. Vuoden kuluessa on yhdistyksen jäsenluku vähentynyt sekä kuulemantapausten että paikkakunnalta poismuuton tähden. Säälimätön tuoni on pois temmannut vuoden kuluessa yhdistyksen perustajan ja puheenjohtajan kuvanveistäjä Albert Tallrothin, neiti Johanna Vetterlundin ja Hulda Vestin. Pois paikkakunnalta ovat muuttaneet: Maria Anttila Alavuudelle, Sorvari Martti Ingman Kauhavalle ja Kaarle Ahlman Tampereelle. Kolme kuuromykkää on muuttanut Vaasaan vuoden kuluessa: 1 Ristiinasta, 1 Ilmajoelta ja 1 Saarijärveltä. Yhdistyksen jäsenistä tätä nykyä on kuuromykkiä 17. Viime vuonna ei otettu jäsenmaksuja ennenkuin oli saatu kuvernööriltä sääntöjen vahvistus.

M. Mäkinen.

— **Rikas kuuromykkäinyhdistys** on Köpenhaminan kuuromykkäinyhdistys Tanskassa. Paitsi isoa rakennusta „vanhain koti kuuromykkille“, joka on 170,000 markan arvoinen on yhdistyksellä säästöissä rahaa 10,133 markan ja arvopapereita 21,000 markan edestä. Vuoden kuluessa on yhdistys maksanut sairas- ja hautausapurahoja kuuromykkille 3,133 markkaa. Yhdistykseen kuuluu jäseniä nykyään 509 henkeä, joista kuuromykkiä on 318.

— **Avioliittoon** vihittiin Turussa 11 p. viime Marraskuuta seuraavat kuuromykkät: Alina Erikson ja Johan Leino Taalintehaalta sekä Joulukuun 15 päivänä Olga Sofia Grönroos Kemiöstä ja puuseppä Johan Valfrid Rosenval Porista. Vihkimiset toimitti pastori A. Eliel Nordman.

— **Kihloihin** ovat menneet kuuromykkä, neiti Eya Groneberg ja kuvanveistäjä Frans Lindström.

— **Kivennäisvesitehtaan** Maarianhaminaan aikoo keväällä perustaa kuuromykkä kuvanveistäjä Frans Lindström. Hän on jo tilannut tarvittavat koneet Englandista ja pitäisi niiden saapua Helmikuussa Suomeen. Hra L. on syksystä alkain ollut Helsingissä oppimassa kivennäisvesien valmistamista. Toivotamme menestystä herra Lindström'in aikeille.

— **Surkea tapaturma** tapahtui viime Lokakuun 3 p:nä kuuromykkä Emil Järvenpäälle, Keuruulta, kun hän oli työssä Jyväskylän Haapamäen radalla. Hän oli nostamassa erästä suurta ki-

veä, toisten työmiesten kanssa syvästä kuopasta. Kun olivat saaneet sen kohoamaan, sattui se luiskahtamaan heidän käsistensä. Järvenpää, joka oli kuopassa alapuolella kiveä, joutui sen alle. Toiset työmiehet sen huomattuaan kiirehtivät nostamaan kiveä pois hänen päältänsä ja saivatkin heti sen pois, — mutta raskaanlainen kivi oli pusertanut niin hänen rintaansa ja alapuolta ruumista, että ei tahtonut saada henkeä kulkemaan. Työmiehet saattoivat hänet heti sairaalaan tohtorin apua saamaan, jonka hoitamana hän muutamien kuukausien kuluttua parani.

— **Turun kuuromykkäinkoulun** oma uusi talo vihittiin tammi-kuun 20 p:nä.

— **Työttömänä** on nykyään kuuromykkä läkkiseppä Jakob Smott. Jakob Smott muutti viime kevättalvena työnsä Mikkeliin Sjöströmin tehtaaseen. Mutta kun nyt samasta tehtaasta on paljon työtä vähentynyt ja kun on muuten huono aika nykyään, on herra Sjöström eroittanut työstään muun muassa läkkiseppä osastolta 5 miestä, joista yksi on mainittu Smott. Hän meni nyt hakemaan työtä Viipurista, jossa hänen yksi veljistään on niinkään läkkiseppänä.

— **Kirjevaihtoa:** Seuraavat tilaukset ja tilausrahat niistä ovat meille saapuneet: Elina Valonen 2 kpl. Selma Laaninen 1, Gerda Ahlqvist 1, Hulda Haakola 1, I. Hipeli 1, Maria Stenberg 2, Aatami Putkonen 1, H. Saukko 1, Maria Martell 1, Hilja Matti 1, Anna Sallgen 4, N. Helsingius 45, K. Lyytikäinen 2, N. Lindvall 2, H. Väättänen 2, A. Schalien 11, Miina Piilonen 1, Maria Sundvall 1, Antti Kirjavainen 1, Heikki Myllymaa 5, Elisabeth Elfving 10, Sigrid Andersson 1, Miina Purho 1, Matti Mäkinen 45, E. Serenius 10, J. E. Vauhkonen 1, A. E. Nordman 45, L. M. Huhdanoja 1, Ida Puoliväli 1, Hanna Höök 1, Tilda Rehumäki 1, Elias Lejman 1, V. Ritola 1, Frans Kulmala 1, Kustaa Kaunismaa 1, Katariina Aito 1, Frans Syrjänen 1, Vilho Heikkilä 1, Kaapo Attila 60, Amalia Märjenjärvi 1, Maria Rintola 2. Tilauksia ilman tilausrahoja on saapunut V. Polvinen 1 ja I. Pyklin 3 kpl.

Ne arvoisat tilaajat, jotka eivät vielä ole lähettäneet maksua viime vuoden tilauksista, pyydämme hyvántahtoisesti lähettämään tilausrahat meille.

Kiitämme kaikista niistä kirjeistä, joita olemme saaneet kuuromykkiltä. Emme voi kaikkia niitä painattaa, vaikka ne ovat monet kyllä yhtä hyvästi kirjoitetut kuin nekin joita olemme lehteen panneet.

— **Tietoja kuuromykistä.** Greta Suonvieri ja Edvard Marja-aho ovat kibloissa. Johan Helin on tullut Tampereelta Helsinkiin Taideyhdistyksen kouluun.

— **Yksityisnumerot** Kuuromyk. lehteä maksavat 15 penniä. Ja lähetetään postissa samasta maksusta.

— **N:o 2. Kuuromykkäin lehteä** ilmestyy puolivälissä ensi maaliskuuta.

Sota.

Ei ole ollut monta vuotta maailman historiassa ettei yhdessä tahi toisessa maailman osassa olisi joko suurempaa tahi pienempää sotaa. Parhaallankin taas on verinen sota olemassa. Maailman suurimpia valtoja Englanti koettaa kurittaa pienen pientä kansaa Etelä-Afrikassa. Se on merkillinen sota: Tuo pikkuinen kansa on tähän saakka voittanut mahtavan Englannin sotajoukot.

Monta sataa vuotta takaperin muutti Etelä-Afrikaan muutamia satoja hollantilaisia Europan Hollannista. He rupesivat siellä viljelemään maata ja hoitamaan karjaa. Heitä nimitetään buureiksi. He asuvat lähellä Kapmaata, joka kuuluu Englannin vallan alle. Englantilaiset tahtoivat että buuritkin rupeaisivat heidän valtansa alle, mutta niin eivät buurit tehneet. Silloin rupesivat englantilaiset väkisin, sotajoukolla heitä pakottamaan. Buurit eivät jaksaneet vastustaa voimakkaampia englantilaisia. Mutta sittenkään he eivät ruvenneet heidän valtansa alle, vaan muuttivat asumaan kauemmas pohjoiseen. Sinnekin tunkivat taas englantilaiset ja viimein saivat he buurit pakoitetuksi tunnustamaan Englannin ylivaltaa, mutta saivat hallita itse itseään omien lakiensa mukaan. Se paikka, johon buurit viimeksi muuttivat, ja jossa he nytkin asuvat kutsutaan Transvaaliksi. Se on vuorista maata. Se on myös rikkain paikka koko maan pinnalla. Transvaalista saadaan kultaa ja timanttia enemmän kuin mistään muusta paikasta maailmaa. Siinä onkin syy, minkätähden englantilaiset tahtoisivat Transvaalin aivan täydellisesti

valtansa alle. Viime vuoden alkupuolella tahtoivat englantilaiset muuttaa sitä lakia, jonka he olivat luvanneet ennen Transvaalilaisille. Siihen eivät buurit olleet tyytyväiset ja niin syntyi sota viime Lokakuussa Transvaalin ja englantilaisten välille. Englantilaiset luulivat helposti valloittavansa maan*), mutta buurit olivat jo monta vuotta ennen valmistaneet itseänsä sotaan englantilaisia vastaan. Jokainen buuri opetti pienestä alkain poikansa ampumaan. He ovat mainion tarkkoja ampumaan. He ovat hiljalleen ja vähitellen vuosien kuluessa kulettaneet maahansa Euroopasta kanuunoita, pyssyjä, ruutia ja dynamiittia tahi ovat itse niitä omassa maassa valmistaneet. Heidän maassaan on myös paljon vuoria ja siten vihollisen vaikea siellä kulkea. Mutta buurien on taas helpompi puolustaa itseään. Buurit ovat myös Jumalaa pelkääviä ihmisiä. He käyvät ahkerasti kirkossa tahi lukevat kotona Raamattua. Heidän ollessaan sodassakin pitävät he aina aamulla yhteiset rukoukset herättyään, samoin illalla maata mennessään. Päivälläkin rukoilevat he ja laulavat hengellisiä lauluja. Englantilaiset eivät ajatelleetkaan buureja niin voimakkaiksi vihollisiksi, kuin he nyt ovat tulleet näkemään. Buurit ovat voittaneet englantilaiset monessa tappelussa. Englantilaisilta on jo kuollut tässä sodassa monta tuhatta miestä ja monta tuhatta on joutunut vangiksi. Buureilta on kuollut ja joutunut vangiksi ainoastaan muutamia satoja. Buurit osavat sotia niin taitavasti että kaikki Europan viisaat miehetkin ihmettelevät heitä. Vaikka englantilaiset ovat vieneet jo yli sadan tuhannen miehen taistelemaan buureja vastaan, (buureilla on paljon vähemmän sotaväkeä) niin sittenkään eivät ole englantilaiset voittaneet vaan joutuneet tappiolle. Nyt on jo kolme kuukautta sotaa kestänyt ja ovat englantilaiset lähettäneet parhaat sotilaansa ja sotapäälikkönsä sinne, mutta tuskin he sittenkään voittavat tuota urhoollista ja Jumalaa pelkäävää buuri-kansaa. Kuinka kauan sota vielä tulee kestäämään ei voida tietää.

*) Transvaalissa asuu noin 200,000 buuria.

Ilmoituksia.

❖ *Kirjoja kuuromykille* ❖

Selitykset

Herran rukoukseen,

jotka ovat olleet kuuromykkäin lehdessä, saapi nyt vihkona ostaa minulta. Hinta on 15 penniä; sopii siis kirjeessä lähettää 3 5-pennin postimerkkiä.

Saarnoja kuuromykille

saapi myöskin vielä allekirjoittaneelta, jos lähettää 3 20-pennin postimerkkiä.

Opettajatar *N. Helsingius.*

Kuopio.

Kirjakaupoissa on myytävänä

Maantieteen oppikirja

Kuuromykkäin opetusta varten.

Kirjoittanut

K. E. KAHVA.

Hinta 1 mrk. 50 p.

Sisällys: Tilausilmoitus. — Mennyt vuosi. — Pieni kuuromykkä Jakki. — Kirjeitä kuuromykiltä I, II, III, IV. — Häätä ja apu (jatkoa). — Kuvauus maailmasta. — Pieniä tietoja. — Sota. — Ilmoituksia.